

et eller andet Forhold, paa hvilke Vilkaar man nu maatte fastsætte, ogsaa for det Korn, som leveres efter Ligning, og som der efter Lovforslaget ikke er Ombytningsret for.

De tekniske Bestemmelser i Lovforslaget er selvfølgelig byggede over den nuværende Kornlov.

Med Hensyn til den kommende Lovs Administration har jeg allerede nævnt, at man ikke har ment det nødvendigt at opretholde Ernæringsraadets Administration. Opgaverne bliver meget enklere, ikke af den sammensatte Natur, som krævede saamegen forskelligartet Indsigt ved Bedømmelsen af de forskellige Forhold. Men en meget betydelig administrativ Opgave vil alligevel foreligge. Den har ikke endnu kunnet antage fast Form i Lovforslaget, og der er kun i dette indført den samme Bestemmelse, som i sin Tid anvendtes til at danne Ernæringsrådet, da det første Gang blev dannet; men jeg haaber, at Forslag til en administrativ Ordning maa kunne være tilendebragt, inden Behandlingen af Lovforslaget er til Ende, saaledes at den enten kan faa Rigsdagsudvalgets Tilslutning ved Forhandling eller direkte blive indført som Bestemmelse i Lovforslaget.

Endvidere skal jeg anføre, at Lovforslaget til sidst beskæftiger sig med et Forhold, som har været meget omtalt i den sidste Tid, nemlig den manglende Levering af Korn efter Kornloven for indeværende Aar. Ærede Medlemmer vil have set, at der antages at være ca. 35 000 Landbrugere, som ikke har opfyldt deres Leveringspligt efter Kornloven. Af disse 35 000 Landbrugere mener Ernæringsrådet, som har ladet alle de foreliggende Sager gennemgaa, at omtrent Halvparten maa antages at være Landbrugere, som i god Tro har undladt at gøre deres Forholdsret gældende ud fra den Opfattelse, at de vilde være i Stand til at opfylde Kornlovens Bestemmelser. Der foreligger sikkert ikke blot forskellige Enkelttilfælde, men ogsaa forskellige Grupper af Tilfælde, hvor der er indtruffet ensartede Forhold, uheldige Vejrforhold o. lign., efter eller lige omkring Tiden for Forbeholdserklæringens Afgivelse, Forhold, som man altsaa ikke har kunnet tage Hensyn til, og hvor man

derfor har ment, at man vilde være i Stand til at opfylde Loven, men efter at Tærskningsresultatet har foreligget, har set, at man ikke var i Stand dertil. Om saadanne Overtrædelser vil der ikke kunne siges andet, end at de ikke er tilsigtede, og at det ikke vil være rimeligt at straffe dem, og jeg antager, at en Undersøgelse af saadanne Sager igennem Amtsnævnene og Kornnævnene, eventuelt ved Domstolene, ogsaa vilde medføre, at der i alt Fald ikke blev gjort Strafansvar gældende mod saadanne Overtrædere. Hvad angaar den anden Halvdel af Tilfældene, er disse selvfølgelig ogsaa af meget forskellig Art, men der synes dog at være en 7 000—8 000 særdeles grove Overtrædelser af Loven. I Stedet for nu at gennemføre en Række Straffesager over hele Landet foreslaas det i Lovforslaget at forpligte de paagældende Landbrugere til af den kommende Høst at aflevere det, der mangler i den pligtige Levering af indeværende Høst, og aflevere det til indeværende Aars Priser. For de Landbrugere, der groft og bevidst har overtraadt Loven — man kender jo desværre Tilfælde, hvor Landbrugere endog offentligt har pralet af, at de bevidst og med Hensigt har overtraadt Loven, det er dog vist faa, der saaledes har sat en Ære i deres Skam — vil Pligten til Levering af det kommende Aars Høst betyde en væsentlig Føringelse af den Betaling, de ellers kunde opnaa for deres Korn. Der kan her kun være Tale om Levering af Vaarsæd, idet efter Loven al Rug og Hvede jo skal afleveres. Den manglende Leveringspligt kan derfor kun have givet sig Udtryk i mangelfuld Levering af Vaarsæd, og den mindre Betaling, som de vedkommende vil faa, vil — set i Forhold til forrige Aars Pris — være 7 Kr.

Jeg henstiller, at man træffer denne Ordning, som vil have den store Fordel, at de vedkommende Landbrugere kommer til at gøre deres Pligt paa de Vilkaar, som var fastsatte af Lovgivningen. De vedkommende har unddraget Staten Korn, de har ogsaa unddraget deres Kolleger, hvad der tilkom dem — jeg skal blot anføre, at hvis det maatte være rigtigt, at der ikke paahviler Staten Forpligtelse til at betale de 7 Mill. Kr. i Bonus, fordi der